

REPUBLIKA E KOSOVËS - REPUBLIKA KOSOVO - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
USTAVNI SUD
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, dana 3. jula 2023. godine
Br. ref.: RK 2231/23

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI91/22

Podnosilac

Kosovska Banka d.d.

**Ocena ustavnosti presude [AC-I-18-0491] Žalbenog veća Posebne komore
Vrhovnog suda od 18. februara 2022. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Gresa Caka-Nimani, predsednica
Bajram Ljatifi, zamenik predsednika
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, sudija
Safet Hoxha, sudija
Radomir Laban, sudija
Remzije Istrefi-Peci, sudija
Nexhmi Rexhepi, sudija i
Enver Peci, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podnela Kosovska Banka d.d. (u daljem tekstu: podnosilac zahteva), zastupljena od Dobrice Lazića, advokata u opštini Gračanica.

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava ustavnost presude [AC-I-18-0491] Žalbenog veća Posebne komore Vrhovnog suda od 18. februara 2022. godine (u daljem tekstu: PKVS).
3. Podnosilac zahteva je osporenu odluku primio dana 19. aprila 2022. godine.

Predmetna stvar

4. Predmetna stvar je ocena ustavnosti presude Žalbenog veća PKVS-a [AC-I-18-0491] od 18. februara 2022. godine, kojim podnosilac zahteva navodi povredu njegovih prava, zagarantovane članovima 31. [Pravo na Pravično i Nepristrasno Suđenje] i 46. [Zaštita Imovine] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav).

Pravni osnov

5. Zahtev je zasnovan na stavu 4. člana 21. [Opšta Načela], stavovima 1. i 7. člana 113. [Jurisdikcija i Ovlašćene Strane] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav), članovima 22. [Procesuiranje podnesaka] i 47. [Individualni zahtevi] Zakona br. 03/L-121 o Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 32. [Podnošenje podnesaka i odgovora] Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: poslovnik o radu).

Postupak pred Ustavnim sudom

6. Dana 27. juna 2022. godine, podnosilac zahteva je podneo zahtev, preko njegovog predstavnika, pred Ustavnim sudom Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
7. Dana 7. jula 2022. godine, predsednica Suda, Gresa Caka-Nimani odlukom [br. GJR. KI91/22] je imenovala sudiju Bajram Latifi za sudiju izvestioca i članove Veća za razmatranje, u sastavu sudija: Safet Hoxha (predsedavajući), Remzije Istrefi-Peci i Nexhmi Rexhepi (članovi).
8. Dana 30. juna 2022. godine, Sud je obavestio podnosioca zahteva o registrovanju zahteva i kopija zahteva je dostavljena PKVS-u.
9. Dana 16. decembra 2022. godine, sudija Enver Peci je položio zakletvu pred predsednicom Republike Kosovo, kojom prilikom je započeo svoj mandat u Sudu.
10. Dana 11. januara 2023. godine, Sud se obratio PKVS-u sa zahtevom o dostavljenju dokaza o datumu prijema osporene odluke od strane podnosioca zahteva.
11. Dana 16. januara 2023. godine, PKVS je dostavio povratnicu, kojom je potvrđeno da podnosilac zahteva je primio osporenu odluku dana 19. aprila 2021. godine.
12. Dana 27. aprila 2023. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i jednoglasno je iznelo preporuku Sudu o neprihvatljivosti zahteva.

Pregled činjenica

13. Dana 27. aprila 2015. godine, podnosilac zahteva je podneo žalbu PKVS-u, protiv odluke Organa za likvidaciju DP "Agrokultura" u likvidaciji [GJI0004-0377] od 18. marta 2015. godine. Žalbom, podnosilac zahteva, je zahtevao nadoknadu iznosa, i to u vrednosti od: 2,321,526 američkih dolara, 567,988.04 švajcarskih franaka i 502,328.06 evra. U ovoj žalbi podnosilac zahteva je izjavio da dokazi kojima se dokazuju ovi iznosi, se nalazu u

bivšoj kancelariji podnosioca zahteva u Prištini i tražio je od PKVS-a da naloži KAP-u i UNMIK-u da se izjasne o lokaciji dokaza, predstavljene od strane podnosioca zahteva.

14. Dana 1. decembra 2017. godine, KAP je odgovorio na žalbu podnosioca zahteva smatrajući je neosnovanom. KAP je dalje žalbu smatrao neprihvatljivom, iz razloga što u spisovima predmeta nedostaje odluka Agencije za osiguranje depozita, za imenovanje Z.B., kao stečajnog upravnika podnosioca zahteva. Sledstveno tome, KAP je izjavio da u nedostatku ove odluke, nema podnosioca zahteva kao i da nedostaje pravo pokretanja sudskog postupka. Dalje, prema KAP-u, neprihvatljivost žalbe je kao posledica neuspeha podnosioca zahteva o predstavljanju jedne obrazložene i argumentovane žalbe sa relevantnim dokazima pred Organom za likvidaciju i ponavljanje ovog nedelovanja i nakon zahteva za dodatnim informacijama, koje je uputio Organ za Likvidaciju.
15. Dana 29. decembra 2017. godine, podnosilac zahteva je osporio konstatacije KAP-a pokretanjem sudskog postupka pri PKVS-u, navodeći da tužena strana poseduje svu relevantnu dokumentaciju. Takođe, podnosilac zahteva je priložio kao dokaz gore navedenu odluku Agencije za osiguranje depozita, odluku o imenovanju Z.B., kao stečajnog upravnika podnosioca zahteva.
16. Dana 16. januara 2018. godine, KAP je odgovorio na gore pomenuti podnesak podnosioca zahteva.
17. Dana 31. jula 2018. godine, Specijalizovano veće PKVS-a je presudom [C-IV-15-0841], odlučilo: **(i)** žalba se odbija kao neosnovana, dok se odluka Organa za likvidaciju potvrđuje kao pravična i zasnovana na zakonu.
18. Specijalizovano veće PKVS-a je obrazložilo: **(i)** podnosilac zahteva ne poseduje dokaze na kojima zasniva njegov zahtev sa obrazloženjem da dokumentaciju poseduje KAP; **(ii)** sa predstavljenim dokazima se ne potvrđuje pravni osnov tužbe i vreme kada je podnet zahtev; **(iii)** nije dostavljen dokaz o tome kako su izračunati gore navedeni iznosi; i **(iv)** podnosilac zahteva nije ispunio određene uslove u skladu sa članom 23.1 Aneksa Zakona Br. 04/L-034 o KAP-u, ne dostavljajući nijedan osnovni dokument Organu za likvidaciju i PKVS-u, sledstveno tome ne potvrđujući valjanost i verodostojnost zahteva.
19. Dana 20. septembra 2018. godine, podnosilac zahteva je podneo žalbu protiv presude [C-IV-15-0841] od 31. jula 2018. godine, tvrdeći bitne povrede odredaba proceduralnog zakona, pogrešno i nepotpuno utvrđivanje činjeničnog stanja, kao i pogrešnu primenu materijalnog prava. KAP je odgovorilo da žalba podnosioca zahteva je neosnovana, da podnosilac zahteva nije predstavio nijedan pouzdan pravni osnov i nije potvrdio navodno činjenično stanje.
20. Dana 18. februara 2022. godine, Žalbeno veće PKVS-a, presudom [AC-I-18-0491] odlučuje: **(i)** ODBIJA SE kao neosnovana žalba podnosioca zahteva; **POTVRĐUJE SE** presuda sudije pojedinca sa delegiranim nadležnostima Specijalizovanog veća PKVS-a [C-IV-15-0841], od 31. jula 2018. godine; i **(iii)** u žalbenom postupku se ne određuju sudske takse.
21. Žalbeno veće PKVS-a je obrazložilo: **(i)** nema bitne povrede Zakona o parničnom postupku; **(ii)** prvostepeno veće je pravilno utvrdilo činjenično stanje; **(iii)** pravni osnov tužbe, vreme kada je zahtev nastao i iznos zahteva, ostaju ne dokazivane od strane podnosioca zahteva; **(iv)** podnosilac zahteva nije ispunio određene uslove u skladu sa

članom 23.1 Aneksa Zakona br. 04/L-034 o KAP-u, ne dostavljajući nijedan osnovni dokument pri Organu za likvidaciju i PKVS-a; **(v)** u skladu sa članom 36.2 Aneksa Zakona Br. 04/L-034 o KAP-u i članom 7. ZPP-a, teret dokazivanja pada na podnosioca zahteva i podnosilac zahteva nije pružio nijedan relevantan dokaz; i **(vi)** podnosilac zahteva nije pružio kao dokaz ugovor o kreditu zaključen između podnosioca zahteva i tuženog.

Navodi podnosioca zahteva

22. Podnosilac zahteva navodi da su u njegovom slučaju povređeni članovi 31. [Pravo na Pravično i Nepristrano Suđenje] i 46. [Zaštita Imovine] Ustava.
23. Podnosilac zahteva navodi da presuda Žalbenog veća PKVS-a [AC-I-18-0491] od 18. februara 2022. godine, je doneta uz povredu prava i sloboda zagarantovane članom 31. [Pravo na Pravično i Nepristrano Suđenje] Ustava.
24. Podnosilac zahteva navodi da PKVS prvostepeno i Žalbeno veće PKVS-a, kao posledica pogrešne primene proceduralnog prava na štetu podnosioca zahteva, ispostavilo se do povrede prava na pravično i nepristrasno suđenje.
25. Prema podnosiocu zahteva, pomenuta obrazloženja iz Žalbenog veća ne odgovaraju činjeničnom stanju u spisima predmeta: *“pomenuta obrazloženja iz Žalbenog veća, odnosno: da žalbenik nije izjavio ni pred prvostepenog veća ni pred Žalbenog veća kakve dokaze treba tražiti od suprotne strane i, u takvoj situaciji, Žalbeno veće ne može naložiti suprotnu stranu da pruži dokaze o kojima ono nije na znanju, nisu istinite, jer ne odgovaraju stanju spisima predmeta”*.
26. Dalje, podnosilac zahteva navodi da vezano sa njegovim predlogom o primeni člana 42.2. i 48.4. Zakona o PKVS-u i da izjava KAP-a vezano sa lokacijom dokumentacije, nije uopšte razmotrena.
27. Podnosilac zahteva, dalje navodi: *“Sud je postupio suprotno članu 333. i 334. Zakona o parničnom postupku, jer na osnovu zahteva tužioca nije pozvao tuženog da ponese dokumentaciju zahteva, i za ovo i nije mu odredio rok, što je bio obavezan učiniti”*.
28. Na kraju, podnosilac zahteva traži od Suda da konstatuje: **(i)** da se zahtev proglasi prihvatljivim; **(ii)** da se utvrdi da su presudom Žalbenog veća PKVS-a [AC-I-18-0491] od 18. februara 2022. godine kršeni članovi 31. i 46. Ustava; **(iii)** da poništi presudu [AC-I-18-0491] Žalbenog veća PKVS-a od 18. februara 2022. godine.

Relevantne ustavne i zakonske odredbe

Ustav Republike Kosovo

Član 31

[Pravo na Pravično i Nepristrasno Suđenje]

“1. Svakom se garantuje jednaka zaštita prava pred sudom, ostalim državnim organima i nosiocima javnih.

2. Svako ima pravo na javno, nepristrasno i pravično razmatranje odluka o pravima i

obavezama ili za bilo koje krivično gonjenje koje je pokrenuto protiv njega/nje, u razumnom roku, od strane nezavisnog i nepristrasnog, zakonom ustanovljenog, suda”.

Član 53
[Tumačenje Odredbi Ljudskih Prava]

“Osnovna prava i slobode zagarantovana ovim Ustavom se tumače u saglasnosti sa sudskom odlukom Evropskog suda za ljudska prava”.

Evropska konvencija o ljudskim pravima

Član 6
(Pravo na Pravično Suđenje)

“1. Prilikom utvrđivanja građanskih prava i obaveza ili osnovanosti bilo kakve krivične optužbe protiv njega, svako ima pravo na pravično suđenje i javnu raspravu u razumnom roku pred nezavisnim i nepristrasnim, zakonom ustanovljenim sudom. Presuda se izriče javno, ali se novinari i javnost mogu isključiti s čitavog ili jednog dijela suđenja u interesu morala, javnog reda ili nacionalne sigurnosti u demokratskom društvu, kada to nalažu interesi maloljetnika ili zaštite privatnog života strana u sporu, ili kada to sud smatra izričito neophodnim zato što bi u posebnim okolnostima publicitet mogao nanijeti štetu interesima pravde”.

[...]

Zakon br. 03/L-006 o Parničnom Postupku

Član 7
(Bez naslova)

“7.1 Stranke imaju pravo da podnesu sve činjenice na koje oslanjaju svoje zahteve i da predloze dokaze sa kojima se konstatuju te činjenice.

7.2 Sud je ovlašćen da potvrdi i činjenice koje stranke nisu predložile, sama ako se iz rezultata razmatranja i dokazivanja dođe do zaključka da je cilj stranka raspolaganje zahtevima sa kojima ne mogu slobodno da raspolažu (član 3. stav 3. ovog zakona) ako zakonom nije drugačije utvrđeno.

7.3 Svoju odluku sud ne može zasnovati na činjenicama i dokazima u vezi sa kojima strankama nije omogućeno da se izjasne”.

Zakon Br. 04/L-033 o Specijalnoj Komori Vrhovnog Suda Kosova o Pitanjima koja se odnose na Kosovsku Agenciju za Privatizaciji

Član 36
(Opšta pravila izvođenja dokaza)

“[...] 2. Stranka koja tvrdi o postojanju određene činjenice ili dešavanju konkretnog događaja nosi teret dokazivanja istinitosti datih tvrdnji podnošenjem ili davanjem na uvid materijalnih dokaza (dokumentovanih, fizičkih i/ili iskaza svedoka). Svaka druga stranka dobija razumnu priliku da opovrgne legitimnost ili verodostojnost datih dokaza podnošenjem ili davanjem na uvid drugih dokaza (dokumentovanih, fizičkih ili iskaza svedoka) koji imaju tendenciju da opovrgnu zakonitost ili verodostojnost prvobitno datih dokaza. U slučajevima u kojima su dokazi stavljeni na uvid od strane stranke u obliku pismene izjave ili iskaza svedoka, svaka druga stranka dobija opravdanu mogućnost da dovede u pitanje

davanje date pismene izjave ili davanje datog iskaza bilo na sudu ili svedočenjem pod zakletvom koje je snimljeno kao video/audio zapis i transkribovano.

[...]"

ANEKS ZAKONA Br. 04/L-034 o KOSOVSKOJ AGENCIJI ZA PRIVATIZACIJU

Član 3 (Delokrug)

"Odredbe ovog Aneksa uređuje proces likvidacije preduzeća, bilo da je on započeo prema Zakonu o KAP-u ili nekom drugom prethodnom zakonodavstvu u vezi sa ovim pitanjem".

Član 23. (Dokazi o potraživanju ili interesu)

"1. Obrazac za dokaz o potraživanju zahteva sledeće informacije:

1.1 ime, adresu i ostale kontaktne podatke navodnog poverioca;

1.2 ukupan novčani iznos navodnog potraživanja (zajedno sa mogućom nagomilanom kamatom koja se potražuje, naznačenom odvojeno) i opis prirode potraživanja, uz naznaku kako i kada je nastalo navodno potraživanje i navodeći da li se radi o potraživanju određene imovine preduzeća i ukoliko je primenjivo, da li potraživanje zahteva od preduzeća da izvrši određenu obavezu, osim uplate novca podnosiocu zahteva;

1.3 detaljan opis svake prethodne pravne radnje preduzete od strane navodnog poverioca da utvrdi ili zaštiti potraživanje;

1.4 pojedinosti o korišćenom obračunskom kursu valute, ako postoji;

1.5 primerke svakog pismenog ugovora i druga dokumenta koja potkrepljuju potraživanje;

1.6 podatke o svakoj vrsti kolateralnog jemstva, vrednost tog jemstva, datum kada je dat i podatke o upisu ili drugoj radnji potrebnoj da se predstavi interes poverioca u kolateralnom jemstvu važećem prema trećim stranama; i

1.7 sve ostale relevantne informacije u vezi sa potraživanjem koje navodni poverilac želi da podnese".

Član 36 (Nevažea i nepravilna potraživanja)

"1. Organ za likvidaciju odbija, u celosti ili delimično, valjanost svakog potraživanja ili navodnog udela ili vlasničkog interesa, ako se to odbijanje zahteva ili dozvoljava ovim zakonom ili drugim elementom zakona Kosova ili nalogom koji je izdao Sud.

2. Ne ograničavajući delokrug ili primenljivost stava 1. ovoga člana, sledeće predstavlja dobar i dovoljan pravni osnov prema sadašnjem zakonu za odbijanje potraživanja ili navodnog udela ili vlasničkog interesa:

2.1. potraživanje ili navodi zastarevaju prema važećim vremenskim ograničenjima;

2.2. dokumentacija za potraživanje ili navodni interes koju predstavi organ za likvidaciju ili navodni nosilac interesa ostaje nepotpuna nakon zahteva organa za likvidaciju za dodatnim dokumentima ili dokazima; ili

2.3. svaki aspekt predstavljene dokumentacije je lažan ili postoje dobri i dovoljni dokazi da se veruje da je potraživanje ili navodni interes lažan; ili

[...]"

Član 42 (Rezervni fondovi)

"1. Uz odobrenje Odbora, organ za likvidaciju može da odvoji likvidna sredstva, novac ili druga sredstva u poseban založni fond koji drži založni zastupnik koga je imenovo Odbor za namirenje:

2. potraživanja koja su sporna, a Sud ih još uvek nije rešio;

3. Potraživanja za plaćanja koja su predmet otkupa za koje je potrebno dostaviti dokumenta, identifikacijska dokumenta ili kupone, uključujući konvertibilne hartije od vrednosti, obveznice koje glase na donosioca ili slične instrumente;

4. Budućih troškova u vezi sa održavanjem određene imovine ili aktive preduzeća, i

5. budućih potraživanja koja će sigurno nastati ali koja nisu mogla da se ustanove u vreme roka za prijavu potraživanja".

Ocena prihvatljivosti zahteva

29. Sud prvo ocenjuje da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti koje su utvrđene Ustavom, predviđene Zakonom i propisane dalje Poslovnikom o radu.

30. Sud se poziva na stavove 1. i 7. člana 113. [Jurisdikcija i Ovlašćene Strane] Ustava, koji određuju:

"1. Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način.

[...]

7. Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom."

31. Sud se takođe poziva na stav 4. člana 21. [Opšta Načela] Ustava koji određuje: "Ustavom utvrđena prava i osnovne slobode važe i za pravna lica, onoliko koliko su izvodljiva."

32. Sud, takođe razmatra da li je podnosilac zahteva ispunio kriterijume o prihvatljivosti, kao što su propisani Zakonom. U vezi s tim, Sud se poziva na članove 47. [Individualni zahtevi], 48. [Tačnost podnesaka] i 49. [Rokovi] Zakona, koji predviđaju:

Član 47
[Individualni zahtevi]

“Svaka osoba ima pravo da od Ustavnog suda zatraži pravnu zaštitu ukoliko smatra da njena Ustavom zagarantovana prava i slobode krši neki javni organ.

Osoba može da podnese pomenuti podnesak samo nakon što su iscrpljena sva ostala zakonom određena pravna sredstva.”

Član 48
[Tačnost podneska]

“Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori.”

Član 49
[Rokovi]

“Podnesak se podnosi u roku od 4 meseci. Rok počinje od dana kada je podnosilac primio sudsku odluku. U svim ostalim slučajevima, rok počinje na dan javnog objavljivanja odluke ili akta. Ukoliko se zahtev tiče nekog zakona, onda rok počinje da teče od dana stupanja na snagu istog.”

33. Ocenjujući ispunjavanje kriterijuma prihvatljivosti, kao što su gore navedeni, Sud primećuje da je podnosilac zahteva precizirao da osporava akt organa javne vlasti, odnosno presudu Žalbenog veća PKVS-a [AC-I-18-0491] od 18. februara 2022. godine, nakon iscrpljivanja svih zakonom utvrđenih pravnih sredstava. Podnosilac zahteva je takođe razjasnio prava i slobode za koje tvrdi da su povređena, u skladu sa uslovima iz člana 48. Zakona i podneo je zahtev u roku iz člana 49. Zakona.
34. Sud se poziva na svoju konsolidovanu sudsku praksu koja se odnosi na pravo pravnih lica da podnesu individualni ustavni zahtev: *“Sud smatra da prema članu 21.4 Ustava, koji obezbeđuje da osnovna prava i slobode predviđene Ustavom važe i za pravna lica, u meri u kojoj su primenljiva, podnosilac zahteva ima pravo da podnese ustavnu žalbu tražeći osnovna prava koja važe za pojedince ali i za pravna lica, kao što je podnosilac zahteva. To znači da je podnosilac zahteva podjednako dužan da iscrpi sva pravna sredstva određena zakonom, kako je utvrđeno članom 113.7 Ustava (vidi slučaj Suda KI41/09, podnosilac Univerzitet AAB-RIINVEST L.L.C., rešenje o neprihvatljivosti od 3. februara 2010. godine, stav 14).*
35. S tim u vezi, Sud napominje da podnosilac zahteva, kao pravno lice, ima pravo da podnese ustavnu žalbu, navodeći navodne povrede njegovih osnovnih prava i sloboda, koje se odnose na fizička i pravna lica (vidi slučajeve Suda [KI41/09](#), podnosilac zahteva Univerzitet AAB-RIINVEST D.O.O., citiran gore, stav 14; KI118/18, podnosilac Eco Construction doo, rešenje o neprihvatljivosti od 10. septembra 2019. godine, stav 29; i

KI202/21, podnosilac "Kelkos Energy" DOO, presuda od 29. septembra 2022. godine, stav 89).

36. Pored toga, Sud razmatra da li je podnosilac zahteva ispunio kriterijume prihvatljivosti navedene u pravilu 39. [Kriterijumi o prihvatljivosti] Poslovnika o radu. Pravilo 39. (2) Poslovnika o radu utvrđuje osnovne kriterijume na kojima Sud može razmotriti zahtev, uključujući i kriterijum da zahtev nije očigledno neosnovan. Pravilo 39. (2) precizira:

„Sud može smatrati zahtev neprihvatljivim, ako je zahtev očigledno neosnovan, jer podnosilac nije dovoljno dokazao i potkrepio tvrdnju.“

37. Sud podseća da gore pomenuto pravilo, zasnovano na sudskoj praksi ESLJP i Suda, omogućava ovom poslednjem da proglasi neprihvatljivim zahteve iz razloga koji se odnose na meritum predmeta. Tačnije, na osnovu ovog pravila, Sud može zahtev proglasiti neprihvatljivim na osnovu i nakon ocene njegovog merituma, odnosno ako oceni da je sadržaj zahteva očigledno neosnovan po ustavnim osnovama, kako je definisano u stavu (2) pravila 39. Poslovnika o radu (vidi slučaj [KI04/21](#), podnosilac zahteva *Nexhmije Makolli*, rešenje o neprihvatljivosti od 12. maja 2021. godine, stav 26; vidi takođe i slučaj [KI175/20](#), podnosilac zahteva *Kosovska Agencija za Privatizaciju*, rešenje o neprihvatljivosti od 27. aprila 2021. godine, stav 37).

38. Na osnovu sudske prakse ESLJP-a, ali i Suda, zahtev se može proglasiti neprihvatljivim kao „očigledno neosnovanim“ u celini ili samo u vezi sa bilo kojom posebnom tvrdnjom koju zahtev može da sadrži. S tim u vezi, ispravnije je da se isti naziva „očigledno neosnovanim tvrdnjama“. Ove poslednje, na osnovu sudske prakse ESLJP, mogu se kategorisati u četiri odvojene grupe: (i) zahtevi koji su kategorisani kao zahtevi „četrnog stepena“; (ii) potraživanja koja su kategorisana sa „očiglednim ili evidentnim nedostatkom kršenja prava“; (iii) „nepotkrijepljene ili neosnovane“ tvrdnje; i konačno, (iv) „konfuzne i nejasne“ tvrdnje (vidi tačnije za koncept neprihvatljivosti na osnovu zahteva ocenjenog kao „očigledno neosnovanog“, i specifičnosti četiri gore pomenute kategorije tvrdnji koje su kvalifikovane kao „očigledno neosnovane“, praktični vodič ESLJP-a za kriterijume prihvatljivosti od 31. avgusta 2019. godine; III deo. Neprihvatljivost na osnovu merituma; A. Očigledno neosnovane tvrdnje, stav 255. do 284., vidi i predmet [KI04/21](#), gore citirano, stav 27; kao i predmet [KI175/20](#), citirano gore, stav 38).

39. U kontekstu ocene prihvatljivosti zahteva, odnosno, u oceni da li je zahtev očigledno neosnovan po ustavnim osnovama, Sud će prvo podsetiti na suštinu predmeta koji ovaj zahtev obuhvata i relevantne tvrdnje podnosioca zahteva, u čijoj proceni, Sud će primeniti standarde sudske prakse ESLJP-a, u skladu sa kojima je, na osnovu člana 53. [Tumačenje Odredbi Ljudskih Prava] Ustava, dužan da tumači osnovna prava i slobode zagarantovane Ustavom (vidi predmet [KI04/21](#), citiran gore, stav 28).

40. Sud primećuje da se suština ovog slučaja odnosi na žalbu koju je podnosilac zahteva podneo PKVS-u protiv tužene KAP zbog nenadoknade obećanog kredita u iznosu od 2.321.526 američkih dolara, 567.988,04 švajcarskih franaka i 502.328,06 evra. KAP je odgovorila smatrajući žalbu neosnovanom iz razloga što podnosilac zahteva nije doneo dokaze kojima bi opravdao svoj zahtev. Podnosilac zahteva je tvrdio da KAP ima svu relevantnu dokumentaciju iz zahteva podnosioca zahteva. PKVS je zaključio da je žalba neosnovana, dok je odluka Organa za likvidaciju potvrđena kao pravična i zasnovana na zakonu. Podnosilac zahteva je podneo žalbu Žalbenom veću PKVS-a u kojoj je osporio presudu Specijalizovanog veća PKVS-a tvrdeći da je došlo do bitnih povreda proceduralnih odredbi, nepotpunog utvrđivanja činjeničnog stanja i pogrešne primene materijalnog prava. Žalbeno veće PKVS-a je odbilo kao neosnovanu žalbu podnosioca zahteva, dok je potvrdilo osporenu presudu Specijalizovanog veća PKVS-a.

41. Sud primećuje da iako podnosilac zahteva pominje član 31. Ustava, njegovi zahtevi su uglavnom pravne prirode i ne spadaju u delokrug postupka i ustavne garancije. Sud takođe primećuje da podnosilac zahteva u osnovi tvrdi da je njegova žalba odbijena kao neosnovana bez poštovanja zakonskih odredbi.
42. Kada je u pitanju pravni osnov tužbe podnosioca zahteva, Specijalizovano veće PKVS-a je utvrdilo: *“Dokazi koje je podnosilac zahteva dostavio prilikom odgovora na žalbu KAP-a nisu relevantne u vezi sa potkrepljenost zahteva, jer se nijednim dokazom ne dokazuje pravna osnova navodni zahtev, vreme kada je nastao zahtev, takođe je od strane podnosioca žalbe spomenuta samo ukupna svota zahteva, ali nisu predstavljene informacije kako su proračunati ti iznosi. Prema članu 23.1 Aneksa Zakona br. 04/L-034 o KAP-u, utvrđuju se informacije koje treba da sadrži obrazac zahteva u vezi sa bilo kojim kreditnim pravom, ali u ovom slučaju Podnosilac zahteva nije uspeo da se pridrži ovim uslovima, tako što nije podneo nikakav osnovni dokument Organu za likvidaciju, ali i pred Posebnom komorom sa kojim vi se ispunile kriterijume navedene u prethodno spomenutom članu i sa koji bi dokazala autentičnost i validnost ovog zahteva”*.
43. S tim u vezi, Sud ističe nalaze Specijalizovanog veća PKVS-a: (i) podnosilac zahteva ne poseduje dokaze na kojima zasniva svoj zahtev, na osnovu toga što je dokumentacija u vlasništvu KAP-a; (ii) predstavljeni dokazi ne dokazuju pravni osnov tužbe i vreme kada je zahtev podnet; (iii) nije dostavljen nijedan dokaz o tome kako su gore pomenuti iznosi izračunati; i (iv) podnosilac zahteva nije ispunio uslove utvrđene u skladu sa članom 23.1 Aneksa Zakona Br. 04/L-034 za KAP, nepodnošenje bilo kog osnovnog dokumenta Organu za likvidaciju i PKVS-a, sledstveno tome, nedokazivanje valjanosti i autentičnosti potraživanja podnosioca zahteva, je pravično i dobro argumentovano.
44. Sud takođe istice nalaze Žalbenog veća: **(i)** nema sustinske povrede Zakona o parničnom postupku; **(ii)** da je prvostepeno veće pravilno utvrdilo činjenično stanje; **(iii)** pravni osnov tužbe, vreme kada je zahtev nastao i iznos zahteva, ostaju nedokazani od strane podnosioca zahteva; **(iv)** podnosilac zahteva nije ispunio uslove utvrđene u skladu sa članom 23.1 Aneksa Zakona br. 04/L-034 za KAP, ne podnošenje bilo kakvog osnovnog dokumenta Upravi za likvidaciju i PKVS; **(v)** u skladu sa članom 36.2 Aneksa Zakona br. 04/L-034 za KAP i član 7. ZPP, teret dokazivanja pada na podnosioca zahteva i podnosilac zahteva nije pružio nijedan relevantan dokaz; i **(vi)** podnosilac zahteva nije dostavio kao dokaz ugovor o zajmu zaključen između podnosioca zahteva i tuženog.
45. Iz navedenog, Sud ocenjuje da Specijalizovano veće PKVS-a i Žalbeno veće PKVS-a: **(i)** dali su sveobuhvatno obrazloženje svih centralnih pitanja u predmetu podnosioca zahteva, što se podrazumeva da je podnosiocu zahteva bilo omogućeno da iznese argumente protiv suprotne strane; **(ii)** utvrdio pravni osnov pružanjem dovoljnih i logičnih objašnjenja za neprihvatljivost žalbe; **(iii)** da teret dokazivanja pada na tužioca na osnovu člana 36.2, 42.2 i 3. Aneksa Zakona o PKVS, kao i člana 7. ZPP; **(iv)** da je podnosilac zahteva propustio da precizira koji su dokazi relevantni da podrže njegove tvrdnje, a koje treba tražiti od tuženog.
46. Sud, sa ovog stanovišta, primećuje da navodi podnosioca zahteva, u vezi sa pogrešnom primenom gore navedenih odredaba ZPP-a, su razmatrani i obrazloženi od strane Žalbenog veća PKVS-a dajući detaljne razloge za odbijanje svakog navoda kojeg je pokrenuo podnosilac zahteva.

47. Sud stalno ističe da nije uloga ovog Suda da preispituje zaključke redovnih sudova u odnosu na činjenično stanje i primenu materijalnog prava i da ne može da ocenjuje same činjenice koje su dovele do toga da redovni sud donese jednu a ne drugu odluku. U suprotnom, Sud bi delovao kao sud „četvrtog stepena”, što bi rezultiralo nepoštovanjem granica utvrđenih u njegovoj nadležnosti. Shodno tome, uloga ovog Suda nije da preispituje zaključke redovnih sudova u vezi sa činjeničnim stanjem i primenom materijalnog prava (vidi, u ovom kontekstu, slučaj ESLJP [García Ruiz protiv Španije](#), br. 30544/96, presuda od 21. januara 1999. godine, stav 28. i reference u njemu; i vidi takođe predmete Suda [KI128/18](#) podnosilac zahteva *Međunarodni aerodrom Kosovo Limak Sh.A. „Adem Jashari”*, odluka o neprihvatljivosti od 27. maja 2019. godine, stav 56; i [KI62/19](#) podnosilac zahteva *Gani Gashi*, odluka o neprihvatljivosti od 13. novembra 2019. godine, stav 58).
48. Ocenjujući postupke koji su se u celini odvijali u redovnim sudovima, Sud konstatuje da je podnosilac zahteva imao koristi od kontradiktornog postupka i da je na osnovu obrazloženja prvostepene presude izneo relevantne dokaze u prilog svom zahtevu; imao je priliku da efektivno odbije navode i dokaze koje je izvela suprotna strana; PKVS je saslušao i ispitao sve njegove tvrdnje koje su, objektivno gledano, bile važne za rešavanje slučaja; činjenični i pravni razlozi za osporenu odluku su detaljno dati i postupci, sagledani u celini, bili su pravični (vidi, *mutatis mutandis*, slučaj ESLJP, [García Ruiz protiv Španije](#), gore citirano, stavovi 29. i 30., vidi takođe predmet Suda br. [KI22/19](#), podnosilac zahteva *Sabit Ilazi*, odluka o nedozvoljenosti od 07.06.2019.godine, stav 42.).
49. Što se tiče navoda podnosioca zahteva za povredu člana 46. Ustava, Sud primećuje da podnosilac zahteva samo po imenu pominje član 46. Ustava i kao takav neće biti predmet ustavne ocene jer ne pokreće nijedno novo pitanje koje nije ranije razmatrano u okviru člana 31. Ustava u vezi sa članom 6. stav 1. EKLJP. (vidi predmet Suda br. [KI215/21](#), podnosilac zahteva *Arbër Shkreli i drugi*, gore citirano, stav 93. i reference koje se u njemu pominju).
50. Sud konstatuje da su navodi podnosioca zahteva, posmatrani u celini, kategorisani kao navodi četvrtog stepena i da se moraju odbaciti kao očigledno neosnovani na ustavnim osnovama, kako je navedeno u pravilu 39. (2) Poslovnika.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članovima 113.7 i 21.4 Ustava, članovima 20. i 47. Zakona i pravilom 59. (2) Poslovnika, dana 27. aprila 2023. godine, jednoglasno:

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovo rešenje stranama;
- III. DA OBJAVI ovo rešenje u Službenom listu, u skladu sa članom 20.4 Zakona;
- IV. Ovo rešenje stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Bajram Ejditi

Predsednica Ustavnog suda

Gresa Caka-Nimani

